

Resolució 673/2020, de 19 de novembre

Número d'expedient de la reclamació: 603/2020

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Reserva de places d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda.

Sentit de la resolució: Estimació parcial i inadmissió parcial

Resum: Els objectes que els paràgrafs anteriors consideren peticions d'informació pública (el nombre de places reservades per a vehicles privat-públics d'agents de la Guàrdia Urbana a la zona de Drassanes i la resposta a si existeixen treballadors públics a la zona que tinguin possibilitat d'aparcament privat en espai públic durant l'acompliment del seu treball i, en cas afirmatiu, quins són i on es troben aquestes reserves) mereixen aquest qualificatiu, doncs responen a la definició establerta per l'article 2.b LTAIPBG (informació en poder de l'Administració); en conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a ella, tret que es presentin límits que puguin justificar la denegació. La sol·licitud de "quins són", si s'interpretés en el sentit que demana la identitat de les persones beneficiades per tals reserves d'aparcament, afectaria el límit de la protecció de les seves dades personals; però no sembla que sigui aquest el cas, doncs no demana directament la identitat personal i per a la finalitat de l'accés sembla suficient indicar el servei o unitat on deixen la seva activitat i el lloc de Ciutat Vella on treballen; interpretada en aquests termes, la sol·licitud d'informació pública no sembla afectar límit legal de cap accés, de manera que és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

Paraules clau: Ajuntament. Consultes jurídiques. Informació pública. Aparcament. Persones amb mobilitat reduïda. Reclamació contra silenci.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 21 d'octubre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 603/2020, presentada contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la sol·licitud d'accés a la informació pública indicada en l'antecedent 2. La persona reclamant no demana el procediment de mediació previst per l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP promulgat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 17 de setembre de 2020 la persona reclamant demana a l'Ajuntament de Barcelona algunes valoracions jurídiques sobre reserva de places d'aparcament a l'entorn de l'Escola Oficial d'Idiomes de les Drassanes i li sol·licita informació sobre nombre de places reservades per a vehicles privat-públics d'agents de la Guàrdia Urbana a la zona de Drassanes i sobre si hi ha treballadors públics a la zona que tinguin possibilitat d'aparcament privat en espai públic durant

l'acompliment de la seva feina i, en cas afirmatiu, quins són i on es troben aquestes reserves. També demana la data concreta d'entrada en vigor d'una plaça d'aparcament reservat per a persones amb mobilitat reduïda per a l'Escola Oficial d'Idiomes. Sol·licita rebre la informació per escrit i al seu correu postal.

3. La Reclamació presentada el 21 d'octubre de 2020 assenyala que l'Ajuntament no ha contestat l'anterior sol·licitud i que la motivació de la Reclamació és posar de manifest que els centres sanitaris de Barcelona no compleixen amb la reserva legal mínima de places d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda.
4. El 26 d'octubre de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, conforme a les legislacions de procediment administratiu i de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 26 d'octubre de 2020 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li remeti un informe sobre la mateixa, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual porta causa i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. L'11 de novembre de 2020 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament, que acredita la notificació a la persona reclamant de la resposta a la sol·licitud el 29 d'octubre de 2020 i, en conseqüència, demana l'arxiu de la Reclamació. La resposta municipal exposa el règim jurídic que considera aplicable a la reserva de places d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda i els motius pels quals no seria procedent una reserva d'aquest tipus per a l'Escola Oficial d'Idiomes de les Drassanes; acredita que aquestes explicacions ja haurien estat facilitades anteriorment a la persona reclamant. També assenyala que les reserves d'aparcament per a vehicles privat-públics per a la Guàrdia Urbana a Ciutat Vella tenen llicència que es renova anualment. No ofereix dades sobre nombre de places reservades a vehicles privats-públics d'agents de la Guàrdia Urbana, ni sobre si hi ha treballadors públics a la zona que tinguin la possibilitat d'aparcar privadament en espai públic.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la

mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Estimació parcial de la sol·licitud

Si bé diverses de les consideracions i peticions que fa la persona reclamant no tenen per objecte l'accés a informació pública, perquè o bé demanen valoracions o informes jurídics a l'Ajuntament (que excedeixen manifestament del dret d'accés a la informació pública), o informació futura i improbable (la data d'entrada en vigor d'una plaça per a persones amb mobilitat reduïda reservada a l'Escola Oficial d'Idiomes, que l'Ajuntament ja ha indicat anteriorment a la mateixa persona reclamant que no és procedent), el cert és que una lectura detinguda i pacient permet desentranyar de la sol·licitud dues peticions concretes d'informació pública: el nombre de places reservades per a vehicles privat-públics d'agents de la Guàrdia Urbana a la zona de Drassanes i la resposta a si hi ha treballadors públics a la zona que tinguin possibilitat d'aparcament privat en espai públic durant l'acompliment de la seva feina i, en cas afirmatiu, quins són i on es troben aquestes reserves. Aquestes són les úniques pretensions de la sol·licitud que tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública i només en relació amb elles s'ha d'admetre a tràmit la Reclamació (i, per tant, inadmetre en relació amb la resta de pretensions, en aplicació de l'article 33.2 RGAIP, per no tenir per objecte el dret d'accés a la informació pública), malgrat la incoherent motivació que la sustenta (“posar de manifest que els centres sanitaris de Barcelona no compleixen la reserva legal mínima de places d'aparcament per a persones amb mobilitat reduïda”, quan cap apartat de la sol·licitud no demana dades ni valoracions jurídiques sobre reserves d'aparcament per a centres sanitaris, sinó només en relació amb un equipament educatiu).

La resposta municipal, per la seva part, brinda reiterades explicacions jurídiques a la persona reclamant sobre places reservades i reserves genèriques perquè puguin aparcar en la via pública els vehicles de persones amb mobilitat reduïda, explicacions que semblen sòlidament argumentades però que no són exigibles en un procediment d'accés a la informació pública (tret que ja hagin estat elaborades prèviament a la sol·licitud, com sembla ser el cas d'alguna d'elles), però no respon al que sens dubte són peticions d'informació pública, en els termes indicats pel paràgraf anterior. Indica que els aparcaments reservats a vehicles privat-públics dels agents de la Guàrdia Urbana tenen llicència, però no és això el que sol·licita, sinó el nombre de places reservades a aquests vehicles, qüestió sobre la qual l'Ajuntament no s'hi pronuncia. I tampoc es pronuncia sobre si hi ha altres empleats

públics destinats a la zona de les Drassanes que disposin d'aparcament privat en espai públic i, en cas afirmatiu, quins són i la ubicació dels mateixos.

Està clar que els objectes que els paràgrafs anteriors consideren peticions d'informació pública (el nombre de places reservades per a vehicles privat-públics d'agents de la Guàrdia Urbana a la zona de Drassanes i la resposta a si existeixen treballadors públics a la zona que tinguin possibilitat d'aparcament privat en espai públic durant l'acompliment del seu treball i, en cas afirmatiu, quins són i on es troben aquestes reserves) mereixen aquest qualificatiu, doncs responen a la definició establerta per l'article 2.b LTAIPBG (informació en poder de l'Administració); en conseqüència, en aplicació dels articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona té dret a ella, tret que es presentin límits que puguin justificar la denegació. La sol·licitud de "quins són", si s'interpretés en el sentit que demana la identitat de les persones beneficiades per tals reserves d'aparcament, afectaria el límit de la protecció de les seves dades personals; però no sembla que sigui aquest el cas, doncs no demana directament la identitat personal i per a la finalitat de l'accés sembla suficient indicar el servei o unitat on deixen la seva activitat i el lloc de Ciutat Vella on treballen; interpretada en aquests termes, la sol·licitud d'informació pública no sembla afectar límit legal de cap accés, de manera que és procedent declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada.

En conseqüència, l'Ajuntament ha de facilitar a la persona reclamant la informació següent: el nombre de places reservades per a vehicles privat-públics d'agents de la Guàrdia Urbana a la zona de Drassanes; la resposta (si o, no segons procedeixi) a si hi ha treballadors públics a la mateixa zona que tinguin possibilitat d'aparcament privat en espai públic durant l'acompliment de la seva feina i, en cas afirmatiu, quins són (és a dir: el servei o unitat on presten la seva activitat tals treballadors públics i el lloc de Ciutat Vella on treballen) i on es troben aquestes reserves.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació

pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de novembre de 2020, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 603/2020 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada següent: el nombre de places reservades per a vehicles privat-públics d'agents de la Guàrdia Urbana a la zona de Drassanes; la resposta (si o, no segons procedeixi) a si hi ha treballadors públics a la mateixa zona que tinguin possibilitat d'aparcament privat en espai públic durant l'acompliment de la seva feina i, en cas afirmatiu, quins són (és a dir: el servei o unitat on presten la seva activitat tals treballadors públics i el lloc de Ciutat Vella on treballen) i on es troben aquestes reserves.
2. Inadmetre la resta de pretensions formulades per la sol·licitud d'informació pública indicada a l'antecedent 2 perquè no tenen per objecte l'accés a informació pública.
3. Requerir l'Ajuntament de Barcelona perquè lliuri la informació indicada en l'apartat 1 a la persona reclamant en el termini de 10 dies des de la notificació de la present resolució i per a què tot seguit n'informi la GAIP.
4. Convidar la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar als seus drets i interessos.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 603/2020 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.